ఒకే మాట ఒకే బాట

"కమలా! నివ్వేమనుకోకుండా వుంటే ఓ మాటంటాను..." చప్పున ఆగిపోయాడు శ్రీధర్ ఆమె మొహంలోకి చూస్తూ.

ఆమె తలవంచుకుంది. సమాధానం చెప్పలేదు.

శ్రీధర్ తటపటాయించాడు. వస్తాయిస్తున్నాడు చెపుదాం చెపుతే యేం? ఉన్న మాట తప్పేమిటి అనుకోనీ ఏమన్నా అనుకోనీ 'ఊహు' మళ్ళీ తనలో తానే వద్దనుకుంటున్నాడు. నిజమే అనుకో అయినా అంటం యెందుకు మనసులో యేమను కుంటుందో యేమో. ఇన్నేళ్ళ బట్టీ మాటా పలుకూ లేకండా వుంటున్నాం. కష్టం సుఖం ఇద్దరం పంచుకున్నాం ఆమెమాట నేనెప్పుడూ కాదనలేదు. నామాటకు ఎప్పుడూ ఎదురు చెప్పనే లేదు. అలాంటప్పుడు యీనాడు ఆమెను నొప్పించటం తప్ప యేమీలేదు. మెదలకుండా వూరుకుంటేనే సరిపోతుంది. అబ్బా! ఊరుకుంటే యెట్లా, నా మనస్సులో మాట ఆమెకు తెలిసేదెట్లా! తప్పక చెప్పి

తీరుతాను యేమైనా కాని. వెనకనుండూ ఊగిసలాడుతూ ఆమె మొహంలోకి చూట్టానికి ప్రయత్నం చేశాడు.

ఆమె యిట్టే [illegible] చివాలున లేచి నిలబడింది. భర్త మొహంలోకి కొరకొర చూస్తూ విస్సున లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

చెప్పదామనుకున్న మాట నోట కదిలేలోపల యింత రుసరుస లాడి పోతోందే తీరా చెప్పేస్తే యింకేమన్నా వుండేదా! అమ్మో యివ్వాళ మహా గండం తప్పింది. ముందు చెప్పక పోవడమే నయం. లేకపోతే [illegible]. [illegible] చెప్పాను కాదు. నాకు చప్పున తట్టింది చెప్పక తగ్గాను, [illegible] అంటూ సంతృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. రెండు చేతుల్తోనూ రెండు చేతులూ పోనిచ్చి నిదానంగా [illegible] నిలబడి అందని జుట్టును అతి నాజూకుగా అద్దంలో చూడటానికి తల అటూ యిటూ తిప్పాడు. [illegible] మొహం మాత్రం తెల్లగా [illegible]. [illegible] బాగా దెబ్బతిన్నది. తలమీద [illegible] కొంచెం వత్తుగా జుట్టువుండి వుంటే చాలా బాగా వుండేది. గుండ్రటి మొహం [illegible] చెక్కిళ్ళ [illegible] వత్తుగా వుంటే చాలా బాగుండేది. ఎన్ని రకాల మందులు రాసినా ఎంత ప్రయత్నం చేసినా యేం మార్పు కనిపించటం లేదు. పరవాలేదులే అనుకున్నాడు. ఈ చిన్న లోపం వల్ల వచ్చిన ప్రమాదం యేమీ లేదులే అని దిలాసాగా తల వూపేశాడు

వాకిటి గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్ళాడో లేదో ఎదురుగా డాబామీద ఆమెగారు రెయిలింగ్స్ పట్టుకుని అటూ ఇటూ వూగుతూ

నిలబడింది. ఆమె చాలా ఆకర్షణగానూ అందంగానూ కనిపిస్తోంది. ఆమెను యెంతసేపు చూసినా తనివితీరకుండా వుంటోంది. ఆమెను చూసిన కళ్ళతో కమలను చూస్తే వళ్ళు గంతరిస్తుంది. మహా చిరాకు పడతాడు, తిడతాడు. తనను తిట్టుకుంటాడు. అంతా లోపల లోపలే అనుకుంటాడు. గాని పైకి అనలేడు ఆమెవైపే కళ్ళు అప్పచెప్పి నిలబడిపోయాడు. అడుగు ముందుకు వెయ్యే లేకపోయాడు అమె అకట్టేసింది. అతను అట్లాగే నిలబడ్డాడు. ఆమెకూడా చిరునవ్వుతో శ్రీధర్‌వంకే చూస్తూ కళ్ళు అటూ యిటూ తిప్పుతోంది. శ్రీధర్ మొహం ఎర్రబారింది. పెదిమలు కదిలినాయి. కాని, అటూ యిటూ చూసి తత్తరపడ్డాడు వెనక్కు తిరిగాడు. కమలేమన్నా వెనకాల నిలబడిందేమోనని. ఆమె అక్కడ లేదు. రెండడుగులు ముందుకువేసి తల పైకెత్తి చూశాడు. ఇంతలోనే ఆ వీధిలోకి బర్రున ఓ టాక్సీ వస్తోంది. అతని చూపు డిస్టర్బ్ అయింది. ముందుకు నడిచాడు వెనక్కు వెనక్కు చూస్తూ.

మర్నాడు సాయంత్రం షుమారు ఆరు గంటలకు కమల వరండాలో జుట్టు చిక్కు తీసుకుంటోంది.

అస్తమిస్తున్న సూర్యుని కిరణాలు వాకిట్లో మందార చెట్లు లోంచి తళుక్కు తళుక్కుమని మెరుస్తూ కమల జుట్టుమీద పడు తున్నాయి. ఆమె కళ్ళు చిట్లిస్తూ జుట్టు చిక్కు తీసుకుంటోంది. శ్రీధర్ వెనకాలే నిలబడ్డాడు. స్పష్టంగా తెల్లటి వెంట్రుకలు తళ తళా మెరుస్తున్నాయి. శ్రీధర్ గతుక్కుమన్నాడు. అతను అదివరకు తన మనస్సులో అనుకున్న ఊహలు నిజమయినాయి. నిజమే నా భార్య ముసలిదయిపోతోంది అనుకున్నాడు నిస్పృహగా. ఈ మాటే కమలతో చెపుదామని చాలాసార్లు అనుకున్నాడు కాని చెప్ప

లేదు. తనలో తాను అనుకుంటూ మెదలకుండా వూరుకున్నాడు. ఇద్దరు సరసాలాడుతున్నప్పుడు యీ మాట సరదాగా అందామని అది మళ్లీ సమయం కాదనుకుని వూరుకున్నాడు. మరొకసారి బయలుదేరుతుండగా తన రూపు అద్దంలో కనిపించింది. మొహం అంతా పీక్కుపోయింది. నుదురుమీద ముడతలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. దవడలు అంటుకుపోయినాయి. పెదిమల్లో గేరలుకనిపిస్తున్నాయి. వూడిపోయిన దంతం ఒకప్పుడు స్థావరం యేర్పరచుకున్న ఖాళీస్థలం స్పష్టంగా కనబడింది. ముందుపన్ను ఊగిసలాడుతోంది. మొహం చిట్లించి తల పీక్కుని చప్పున వెనక్కు తిరిగి లోపలికి వెళ్ళి పరుపుమీద పడుకున్నాడు.

రాను రాను కమలమాత్రం చాలా అసహ్యంగానూ వికృతంగానూ కనిపిస్తోంది. ఇంట్లోకి వస్తేసరి భార్యను చూట్టానికి విలవిలలాడుతాడు. ఆమెను చూస్తుంటే సరి పక్కింటి సరిత కళ్ళల్లోకి వచ్చి కూర్చుంటోంది. ఇహ శ్రీధర్ మనస్సు ఊగిసలాడుతోంది భార్యను చూస్తున్నాడన్న మాటేగాని సరితను చూస్తున్నట్లుగానే వుంది. ఆమెతో మాట్లాడుతున్నట్లుగా ఊహించుకుంటూ భార్యతో మాట్లాడుతున్నాడు. ఆమెకూడ అడిగినదానికి ముక్తసరిగా సమాధానాలు చెపుతోంది. కాని ఆమె మనస్సు కూడా వికలంగా వుంది. భార్య వాలకం ఆయన ప్రవర్తన చూస్తుంటే కమలకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది.

ఈ మధ్యనే ఆయన్ను ఏమేమిటో అడుగుదామని తనకున్న అనుమానాలేమిటో తీర్చుకుందామని అనుకుంది. కాని ఎప్పటి కప్పుడు ఏదో ఒకటి అడ్డం రావటం ఆ ప్రశ్నలేమిటో తాను వెయ్యక

పోవడం జరిగిపోతోంది. కాని, రోజురోజుకు మాత్రం కమలమనస్సు క్రుంగిపోతోంది. మహా ఆరాటపడుతోంది కాని ఏమీ చెయ్యలేక పోతుంది శ్రీధర్‌లో మాత్రం యేమీ మార్పులేదు. అయితే ఒకరికొకరు బాగా ఎడమయిపోతున్నారు.

శ్రీధర్ చాలాసార్లు సరితను బాగా దగ్గరగా చూడటం కూడా తటస్థించింది. ఇంకా ఆయనకు ఆమెమీద ఆప్యాయత అనురాగం యెక్కువవుతున్నాయి. కాని ఎప్పటికప్పుడు ఆమెకూ తనకూ యేమీ సంబంధం లేదని ఆమె యింకొకరి భార్య అని ఆమెను అట్టే అట్లా చూడటంకూడా తప్పని శ్రీధర్ మనస్సులో గట్టిగానే నాటుకుంది. కాని ఆమెను చూడందే వుండలేకుండా వున్నాడు రానురాను ఆమంటే అతనికి చాలా మంచి అభిప్రాయం ఏర్పడింది. అదే కమలతో చెప్పాలని తహతహలాడుతూ వున్నాడు. ఆమె వేసుకున్న డ్రస్సు వేసుకోవాలని, సరిత మాదిరిగా నీటుగా వుండాలని అందంగానూ పడుచుతనంగా వుండటానికి ప్రయత్నించాలని చెప్పుదామని అనుకుంటున్నాడు. కాని అదెట్లా చెప్పటమో అర్థంకావటం లేదు. ఎట్లా చెప్పితే బాగుంటుందో ఊహించుకుంటున్నాడు. పొరుగింటి సరిత నీ కంటె అందంగా వుంటుంది అని అన్నామంటే చచ్చావన్న మాటే దానికి యీ ఆడవాళ్ళు ఎన్నెన్ని అర్థాలైనా తీస్తారు. వాటన్నింటికి సమాధానాలు చెప్పలేక సతమతమయిపోవాలి. ఆమె మంచి డ్రస్సు వేసుకుంటుంది అనంగానే నే మాత్రం వేసుకోవడం లేదా అని చప్పున అనేస్తుంది. అదీ నిజమే. ఆమె ఎప్పుడూ తన శరీరాన్ని నాజూకుగా అందంగా వుంచుకుంటూ, వున్న వయస్సు కంటె తక్కువ వయస్సుదాని మాదిరిగా కనిపిస్తుంది ఇట్లా అన్నా కూడ తంటాయే. నాకీ నటనలు రావు. యీ

భేష్యాలు అంతకంటె యిష్టంలేదు. అనేస్తుంది. ఏమైనాగాని సరిత కమల కంటె అందంగా వుంటుంది అనే భావం కలిగేటట్లు చెప్పాలి. కాని ఆ పక్కింటావిడ నీకంటె అందంగా వుంటుందీ అని నేను అనుకున్నాననే భావన కమలకు కలగకూడదు. మరి యిది యేవిధంగా చెపితే బాగుంటుందా అని ఆలోచిస్తూ చాలా తపన, మధన పడుతున్నాను. నాలుగైదు రోజుల్నించి ఆ భావంతో దానికి తగిన మాటలతోనూ కుస్తీ పడుతున్నాడు. కాని పాలుపోవడం లేదు తెమలటం లేదు. అన్నీ సందేహాలే, అన్నీ అనుమానాలే. దీంతో మరీ బాధ పడుతున్నాడు.

ఆనాడు సాయంత్రం ఆరు గంటలకు మామూలుగా వరండాలో కూర్చుని సన్నజాజులు గుచ్చుతోంది కమల. ఆమె ముఖంలో చిరునవ్వులు తాండవ మాడుతున్నాయి. శ్రీధర్ యిటే పసిగట్టేశాడు. యిది మంచి సమయం అనుకున్నాడు. తన మనస్సే ఎంతో ఉవ్విళ్ళూరుతున్నాడు ఇప్పుడు యే మాటన్నా పెడర్థం చెయ్యదు. నా మాట వింటుంటే నాకోరిక తీరుతుంది. నామనస్సు కుదుట పడుతుంది. అనుకుంటూ మెల్లిగా మెల్లిగా వచ్చేశాడు.

కమల చప్పున తలెత్తి చూడంగానే శ్రీధర్ కనిపించాడు. మొహం చిట్లించి తల వంచుకుంది. మళ్ళీ అంతలో తాను సమాధాన పడింది గాబోలు చిరునవ్వుతో తల పైకెత్తి శ్రీధర్ కళ్ళలోకి చూసి నవ్వింది. శ్రీధర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు

"బట్టతల పోగొట్టటానికి ఓ తైలం ఎడ్వర్టైజ్ చేస్తున్నారు మీరు చూశారా." సన్నజాజులు గుచ్చుతూనే వుంది కమల.

"ఆ ......"

"దవడలు పీక్కుపోయి నుదురు మీద మడతలు పడుతుంటే కూడా డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళరే మీరు..."

ఆ! .... రెండు చేతుల్తో బుగ్గలు తడుముకుని నుదురు పైకి క్రిందకూ ఊగించాడు.

"ఈ తెల్లజుట్టుకు మందులేదు. ఏదైనా పట్టించారంటే తెల్ల జుట్టల్లా రాగి జుట్టవుతుంది..." పకపక నవ్వుతూనే అంది కమల. సన్నజాజుల దండ పొడుగవుతోంది.

"ఆఁ ..."

"మీరేమీ అనుకోకుండా వుంటే నే నో మాట అంటాను...."

పెదిమలు చిట్లించి నవ్వాపుకుంటూ "మీరు బాగా ముసలి వారయిపోయారండీ...."

"ఆ!..." శ్రీధర్‌కు మూర్ఛ వచ్చినంత పనయింది. తల మీద కుడిఅరిచెయ్యి పెట్టుకుని దభాలున కూర్చున్నాడు.

కమల పుచ్చిపోయిన పూలను విదిలిస్తూ మంచి పూలను ఏరుతోంది.

"ఏవండో... ఆ సరిత మొగుణ్ని చూశారా ఆయనకు మీ వయస్సే ఉంటుంది. ఆయనెట్లా వున్నాడో చూడండి.... నిజంగా మీ కంటె చాలా అందంగా వుంటాడు.... ఏమంటారు." అంటూ వెనక్కు తిరిగింది.

శ్రీధర్ తల వంచుకుని మెదలకుండా ఒక్కొక్క అడుగే వేస్తూ గడప దాటాడు.

కమల పకపక నవ్వుతూ నే నెగతాళికి అన్నానండోయ్ .... నిజమను కున్నారేమిటి కొంపతీసి..." బిగ్గరగా అరిచింది.

-0-